

Oposlouchanost hudby

Během tohoto bádání jsem však zpozoroval, že hudba je tvořena podle jisté pravidelné šablony. Poté, co jsem ji nakoušl, pohroužil se do ní, miloval jí, zaopatřil si za nemalé peníze více **ro** interpretací pro její lepší prozkoumání a poslouchal ji sto nebo tisíckrát, jsem náhle dospěl do bodu, kdy jsem všechno nechal stranou a náhle se pustil do něčeho jiného. Jako by bylo možné se hudby oposlouchat.

Tato oposlouchanost pozůstává z dvou aspektů, je **n**ž je nutno rozlišovat. Ten první je záležitostí čistě fyziologickou. Každé dílo má ovšem svou nestrannou podstatu, kterou Karel Popper nazývá objekty „třetího světa“. Ale je taky pravda, že jejích zář z části způsobuje i refrakce jisté životní energie objektu, která ho oživuje. Avšak **k**, tato energie není nevyčerpateľná. Zřejmě se pravidelně obnovuje a tím nám umožňuje stále znova a znova vytvářet nová umělecká díla. Ale nemůže se v rámci stejného díla obnovovat donekonečna (to vysvětluje záhadu, proč trapisti pořád opakovaně sahají *a contrario* po *Salve Regina*). Co se stane, když tato energie definitivně zmizí na konci lidského života? Vzhledem k radosti z hudby je možné se domnívat, že nemocný nebo umírající zatouží po serenádě. Problém je ale v tom, že zřejmě nebude mít v tu chvíli na nic takového „chuť“ a že hudba a láska k ní, jež pociťoval během života při plné síle, mu tedy nebude žádným útočištěm.

Na druhé straně je tady ještě jeden aspekt, na jehož základě dochází k oposlouchání hudby, a ten souvisí se samotným duševním zážitkem. Tak jako v případě jiných forem umění nebo vědy, je hlavní úlohou hudby podkrýt zázraky světa. Protože ten je nekonečný. A teda **a** žádná vymezená podstata jej není schopná obsáhnout.

Hodnocení:

celkově jste text zvládla dobře, je třeba pochválit češtinu;

posuny významu jsou v poznámkách

příště doplňte své poznámky k překladu – diskusi zvolených postupů a řešení

C